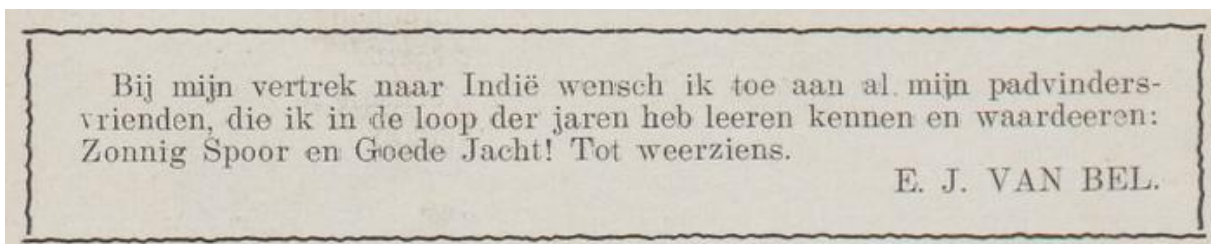

Evert Jan van Bel

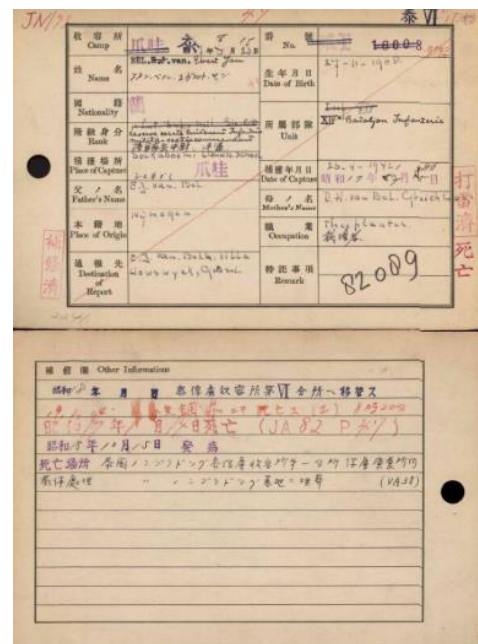
Evert Jan van Bel is geboren op 27 november 1908 in Nijmegen. Hij was de zoon van Evert Jan van Bel en Dorothea Hester Gleichman. Hij had een zus Pauline Caroline (Nijmegen, 1907) en een broer Johan Gabriel (1912, Den Haag). Het gezin verhuisde in 1921 van Den Haag naar Assen. Zijn vader was militair.

Evert werd in Assen padvinder bij groep 1. Hij was patrouilleleider van de Vossenpatrouille en hoofdredacteur van groepsblad Het Kompas, samen met Neuteboom als zijn assistent. Zijn moeder was bestuurslid bij de groep. Ze namen op 11 september 1926 afscheid bij de groep omdat ze naar Gorssel, Huize Honswijck, verhuisden. Hij werd daar actief bij een padvindersgroep in Deventer. In 1928 was hij daar vaandrig en bracht een bezoek aan zijn oude groep die in de buurt op kamp was. Hij ging naar de Middelbaar Koloniale Landbouwschool in Deventer en daarna naar de Rijkstuinbouwschool in Boskoop. In 1932 werd in Boskoop een voortrekkersstam 'De Planters' opgericht, speciaal voor leerlingen van de Rijkstuinbouwschool. Evert werd ploegleider van deze stam.

Hij verhuisde in 1933 naar Nederlands Indië waar hij theeplanter werd. Tijdens de mobilisatie werd hij Reserve 1e Luitenant bij het 14^e bataljon Infanterie bij het KNIL. Op 26 april 1942 werd hij in Soekaboemi krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Hij werd als krijgsgevangene tewerkgesteld aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en

burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspinnen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Hij kreeg ontstekingen aan zijn been die niet goed verzorgd konden worden, waardoor zijn been moest worden afgezet. Hij is aan de gevolgen overleden op 14 januari 1944 in het ziekenhuis van Non Pladuk II in Thailand. Hij werd begraven op Kanchanaburi War Cemetery in Thailand.

Tot onze diepe smart bereikte ons het nog niet officieel bevestigde bericht van het overlijden van onzen lieven Zoon, Broeder en Zwager EVERT JAN VAN BEL, in een gevangenkamp in Thailand. Gorssel: E. J. van Bel, D. H. van Bel-Gleichman. Hengelo (O.): P. C. de Monchy-van Bel, A. de Monchy. Isaren (G.): J. G. van Bel.

Meer informatie

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvindere", jrg 11, 1925, no. 11, 1925 » 1925-11 - Pag. 35 | Delpher](#)

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvindere", jrg 12, 1926, no. 10, 1926 » 1926-10 - Pag. 31 | Delpher](#)

[De verkenner; off. orgaan voor de Padv. Beweging in Nederland, jrg 14, 1928, no. 9, 1928 » 1928-09 - Pag. 49 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvindere, jrg 16, 1932, no. 7, 1932 » 1932-07 - Pag. 29 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 17, 1933, no. 11, 1933](#)
[» 1933-12 - Pag. 32 | Delpher](#)
[Evert Jan van Bel | Oorlogsgravenstichting](#)
[Evert Jan van Bel | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)
[Oorlogsdoden Nijmegen 1940-1945 - E.J. van Bel](#)
[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)
[Geboorte Johan Gabriel van Bel op 5 maart 1912 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)
[Home - Netwerk Oorlogsbronnen](#)
[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)
[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)
[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.